

angaaer, den særdeles omhyggelige Overveielse, som jeg havde tænkt vilde være bleven Sagen tildeel fra det ærede Medlems Side, da kan jeg ikke nægte, at jeg har sølt mig noget stuffet. Det er alt blevet sagt fra flere Sider, at det maaffee var mindre heldigt at røre ved den nye Landcommunallov, som udkom i 1867. Det er ogsaa forekommet mig, at det var en egen Sag at tage fat og røre ved denne Lov paa den Maade, som den ærede Forslagsstiller har gjort; thi jeg maa gjentage det, det var jo et af de Die-med, som man i 1866—67 havde, at man vilde samle alle Bestemmelserne om de communale Forhold i een Lov, fordi man meente, at det kunde være af stor Interesse for Befolkningen, som har med de communale Anliggender at gjøre, saaledes at have alle Bestemmelserne samlede. De ærede Medlemmer ville erindre, at Regjeringens Lovudkast ikke havde taget Sagen paa denne Maade, men at det fandt almindelig Tilslutning, da man udtalte sig for at foretage et saadant Arbejde som det, hvortil jeg hentydede. Naar man nu gaanske kort Tid efter kommer med et nyt Lovforslag, saa er det jo unægteligt — forekommer det mig —, at de Goder, som man tilfagtede at vinde i 1867, for en Deel forspildes. Dette vilde endda ikke være af saa overværdentlig stor Vigtighed, dersom man havde foretaget de Forandringer, man nu bringer i Forslag, paa en saadan Maade, at den nye Lov vilde kunne passe ind i den gamle almindelige Lov, saaledes navnlig, at det kom til at staae klart for Alle, i hvilket Forhold den nye Lov kom til at staae til den ældre, hvilke Lovbestemmelser i den almindelige Lov der forandrede ved den nye Lov, og hvilke der derimod skulde være uforandrede. Var det ikke netop en af de væsentligste Grunde til at ønske alle Bestemmelserne samlede i een almindelig Lov, at det for den almindelige Mand, der ikke er lovkyndig, mange Gange kunde være vanskeligt at afgjøre, hvorvidt de forskjellige, undertiden paa mange Steder spredte Lovbestemmelser endnu vare gjældende, eller om de vare ophævede eller i alt Fald forandrede ved senere Lovbestemmelser? Naar man da nu engang var kommen saa vidt, at

man havde faaet en sammenhængende, overskuelig og let forstaaelig Lov, saa burde man ikke lettelt komme med en Lovstump, der knytter sig dertil paa den Maade, at det Gode, der blev vundet i 1867, bliver spildt. Det har nemlig ikke kunnet undgaae Nogens Dømmersomhed, som sammenholder dette Lovforslag med Loven af 1867, at Lovforslaget fremkalder forskjellige Spørgsmaal om, hvorvidt enkelte Paragrapher i Loven af 1867 skulde være gjældende i deres Heelhed eller ikke, og hvorledes der i det Hele taget skal forholde sig paa flere Punkter. Dette er en Mangel ved Lovforslaget i formel Henseende, som det forekommer mig, at man maa kunne bebrejde den ærede Forslagsstiller. Det er ganske vist, at der kunde være fremkommet Forslag fra maangt et Medlem, som jeg vilde have anseet det for at være meget ubilligt at rette Bebrejdelser imod for slige Mangler; den ærede Forslagsstiller maa forsaavidt optage det som en Slags Compliment fra min Side, naar jeg retter denne Art af Bebrejdelser imod det Lovforslag, der her er fremkommet fra det ærede Medlem. Jeg maa dernæst foruden denne formelle Betragtning, som jo forøvrigt ogsaa har en virkelig Realitet, hvad der saa end er sagt derimod fra forskjellige Sider, gjøre gjældende, at Loven af 1867 gik ud fra den Forudsætning, at man nu engang var kommen paa et Standpunkt, hvor man kunde slaae sig til Ro i nogen Tid, hvad de communale Forholds Ordning angaaer. Jeg veed jo meget vel, at den Modstand, der kom fra enkelte Sider mod de tidligere gjældende og ogsaa i Loven af 1867 optagne Bestemmelser om Valgene til Sogneraadene og Amtsraadene, blev væsentlig gjendreven ved at gjøre gjældende, at man for at faae den hele Sag til at gaae igjennem var nødt til at fastholde det Standpunkt ikke at røkke ved de gjældende Valgbestemmelser, navnlig ogsaa ifølge den Maade, hvorpaa den daværende Indenrigsminister havde stillet sig til denne Sag. Men det er ligesaa sikkert, at ved Siden af disse Betragtninger blev der fra forskjellige Sider gjort gjældende, at der ikke var nogen Dpfordring til da, i Aaret 1866—67, at forandre de Bestemmelser, som for kun en